

از لابلای یادداشتها و نبشته های روزمره ام

خودانتظاری مثبت در قبال چگونگی سیر حوادث در کشور

خودآگاهی چیست و چگونگی شکل آن

نقش عوامل ذهنی در فرایند مناسبات عمومی

حالت کنونی آستن چه وضعیتی می باشد؟
جامعه جهانی و مشکل کشور ما
نحوه حل و فصل معضلات موجود
موفقیت در امر فوق با چه کسانی خواهد بود؟

قبل از تداخل در اصل موضوع مورد بحث، تذکر این مسأله از اهمیت شایانی برخوردار می باشد که بسیاری ها بصورت یک کل، با این امر توافق نظر دارند که افراد و اشخاص موفق کسانی هستند که از یک خودآگاهی واقعی برخوردارند. آنها در برابر پیشآمدهای ناگوار، نیازی به داروهای آرام بخش ندارند. آنها خود را به خوبی با مسایل و مشکلات زندگی تطبیق می دهند. افراد موفق خود را می شناسند و می دانند کی هستند، چه عقیده ای دارند و چه نقشی در زندگی ایفا می نمایند و استعداد آنها به چه معیاری می باشد.

انسان، بصورت انفرادی، خودش را دوست دارد و از آنچه از پدر و مادر به او رسیده و در سرشتش به ودیعه گذارده شده، ارج می نهد. این گفته ها کلید اتکا به نفس در شخص است. همه می توانند از همین امروز از عزت نفس بیشتری برخوردار باشند.

افراد موفق بر این باوراند که خود آنها قادر به کنترل و جلوگیری از حوادث زندگی بوده هستند. ما هم از همین امروز برای تقویت حس قبول مسؤلیت و کنترل خود وارد عمل می شویم. ما معمولاً آنچه را که انتظار داریم به دست میآوریم. بهترین نشانه ی بارز و چشمگیر یک فرد موفق، خود انتظاری مثبت اوست که در وی ایجاد یک خوشبینی کامل می نماید.

نباید این امر را فراموش نمود که افراد موفق در "حال" زندگی می نمایند، آنها از تجارب گذشته پند گرفته و از خاطرات خوش آن لذت می برند، هدف هایی را برای آینده قابل پیشبینی خود در نظر می گیرند که بخودی خود موجب فعالیت های روزانه می شود.

حال که اندکی و به صورت نهایت فشرده به کلیات مسأله مورد بحث پرداخته و تصور حداقلی از آن بدست دادیم، لازمی به نظرمی رسد بمنظور بررسی جزئیات آن، موضوع مورد بحث را همچنان ادامه دهیم. بررسی موارد و پدیده های تاریخی و ۰۰۰ همه و همه، هدف و غایه معین و مشخصی را در پی دارد و آن عبارت می باشد از تحلیل و مطالعه دقیق و موشگافانه مسایل و جریانات مربوط به کشور و بررسی عملکردها و موضعگیری های جوانب مختلف درگیر در قضایای موجود و همچنان چگونگی دورنمای سرنوشت منطقه ای که در آن زیست می نماییم. پرداختن به عمومیات هر مسأله و موضوعی و طرح مسایل (در کلیات آن) بخش های مربوط به زندگی اجتماعی، بررسی راهها و وسایل نیل به هدف های مورد نظر را و زمینه مطالعه و کاوش در عمق و بطن جزئیات آن را میسر و مهیا می سازد. از جمله موضوعاتی که در این مبحث، مسأله قابل غور و بررسی بوده و ارزش مذاقه و تعمق را در خود نهان دارد، از جمله یکی هم نحوه عملکرد و برخورد نیروهای ائتلاف و قوت های بین المللی تأمین امنیت در کشور ما می باشد، آنها با موجودیت بیشترین تعداد پرسونل نظامی (از لحاظ کمیت) و دسترسی به پیشرفته ترین و مدرن ترین سلاح و مهمات جنگی و تجهیزات حربی، به صورت کلی، موفق به اتخاذ موضعگیری مؤثر و کارآمد در قبال مخالفان مسلح نگردیدند، مخالفان نامبرده در اوایل امر، ساحه نفوذشان را وسعت بخشیده و در نتیجه سعی ورزیدند تا اثرگذاری خویش را بر بیشترین بخش هایی از قرا و قصبات کشور تأمین و تثبیت نمایند.

نباید فراموش نمود که نحوه عملکرد نیروهای رزمی خارجی و بخصوص افراط در انجام فعالیت های محاربوی قوت های رزمی ایالات متحده در یورش ها و جستجوهای سرزده در عبادت گاهها و زیارت گاهای مسلمانان و توهین به مقدسات مذهبی مردم کشور، بصورت یک کل، خشم و غضب مردمان و باشندگان کشور ما را علیه خارجی ها و چگونگی عملکردشان برانگیخت، چنین وضعیتی، نه تنها شامل قوم و یا ملیت خاص، بلکه دربرگیرنده کلیه افراد و اقوام و ملیت های مختلف موجود در کشور عزیز ما می گردید. بیش از همه، فیرهای راکتی و بمباردمان ها بر مناطق ملکی و محلات مسکونی اهالی غیرنظامی کشور که باعث کشته و زخمی شدن پیر مردان، پیر زنان و اطفال می گردید، سبب ساز ایجاد موج های نارضایتی علیه کلیه خارجی ها به مفهوم وسیع کلمه گردید. همه وقایع متذکره در نوع خود باعث بدتر شدن وضعیت مردمان و باشندگان کشور گردیده که در کنار عوامل دیگر، از نبود کار و عاید ثابت رنج برده و در فقر و محرومیت زیست می نمایند. در طول مدت زمان جنگ و برخوردهای مسلحانه در کشور، بخش های موجوده صنایع کشور غیرفعال گردیده، کارگاههای صنایع دستی از کار بازمانده، سیستم آبیاری زمین های کشاورزی و کشت و زراعت تخریب گردیده، کانال های آبرسانی که هزاران جریب زمین زراعتی را آبیاری می نمودند، از کار متوقف گردیده و مواشی بیشماری نیز تلف گردیدند. بسیاری از کسانی که زمین و محصولات زراعتی شان را از دست دادند، در صدد شدند تا بمنظور تأمین معیشت خانواده شان به کشت و زرع کوکنار، یعنی به زراعتی متوسل گردند که تا اندازه ای بی تکلف بوده، به رطوبت نیازی نداشته و همچنان قاچاق بران مواد مخدر از مشتری ها و خریداران پروپاقرص محصولات آن محسوب می گردند، حتی با موجودیت ایالات متحده و حضور پررنگ قوت های نظامی خارجی، زرع و تولید خشخاش در کشور "سربفلک" کشید.

این مسأله قابل یادآوری می باشد که مبالغ اختصاص داده شده کشورهای دونه به افغانستان، به خصوص طی سال های اخیر، عمدتاً توسط کارشناسان و مشاوران خارجی در کشور به مصرف رسید. در کنار تصامیم و فیصله نامه های سال ۱۳۸۵، در کنفرانس بین المللی لندن، ستراتیژی پیمان صلح در کشور، همه ساله برنامه هایی برای دولت افغانستان و مشخص تر برای وزارت های افغانستان در نظر گرفته شده و پروژه هایی را در مورد روی دست گرفتند، اما نباید فراموش نمود که در کنفرانس های بعدی در مورد کشور ما در کابل، روم، توکیو، مسکو و پاریس، مسأله ارائه

کمک و معاونت به جانب افغانی تعهد گردید، اما در مجموع، در اوضاع و احوال کشور، بهبودی آنچنانی اصلاً به مشاهده نرسید.

این مسأله قابل تذکر می باشد که سایر نیروهای صلحدوست موجود در منطقه ما متیقن بودند که بمنظور جلوگیری از خطر گسترش فعالیت ها و عملکرد های تروریست ها و بنیادگراها، ضرورت آن احساس می گردید تا با تدویر کنفرانسی که دربرگیرنده سایر جوانب و کشورهای ذیدخل در قضایای کشور ما و سایر کشورهای منطقه نیز باشد، می توان در مورد تشخیص راهها و وسایل تأمین امنیت سراسری در کشور عزیز ما افغانستان به اقدامات و اتخاذ تصمیم مشخص و عملی نایل گردید.

به تعقیب آن کنفرانس های متعددی در مورد اوضاع کشور ما تدویر گردید، در اینمورد می توان از کنفرانس مسکو نامبرد که نماینده های با صلاحیت سازمان امنیت و همکاری شانگهای (به استثنای ازبکستان)، نمایندگان کشورهای هندوستان، ایران، منگولیا و پاکستان نیز بمثابة ناظر و همچنان کشورهای "گروه هشت"، از جمله هالند، ترکیه، ترکمنستان و همچنان سرمنشی سازمان ملل، نمایندگان عمده ترین سازمان های بین المللی که تعداد آنها به سی و شش تن می رسد، در کار کنفرانس متذکره اشتراک ورزیدند. در ختم کار کنفرانس، اعلامیه ایی توسط هیأت های نمایندگی به تصویب رسید که به موجب آن شیوه عملکرد های مبارزه علیه تروریسم مشخص گردیده و اقداماتی نیز جهت جلوگیری از قاچاق مواد مخدر و علیه خطراتی که از ناحیه بنیادگرایی و تروریسم متوجه منطقه می باشد، تصمیم معینی اتخاذ گردید. در مجموعه ای از فیصله نامه های یادشده، برحل و فصل قضایای کشور عزیز ما از طریق دیالوگ و گفتگوهای موثر و سازنده میان دولت افغانستان و گروه های شورشی نیز تأکید بعمل آمد که بیش از پیش علاقمندی کشورهای شرکت کننده در امر فوق را سبب گردید.

یکی از نتایج قابل توجه کنفرانس متذکره، در امر خنثی سازی تهدیدات و رفع چالش های موجود را می توان تأکید بر اهمیت فاکتور منطقوی محسوب نمود تا کشورهای شرکت کننده در کار کنفرانس، در مجموع بمثابة انجمن بهم پیوسته بمنظور حل و فصل صلح آمیز مسایل موجود در کشور ما، در زمینه همراه با افغانستان، اجتماع بین المللی و کشورهای همجوار علیه تروریسم، تجارت غیر قانونی مواد مخدر و جنایات سازمان یافته، ستراتیژی مبارزه مشترکی را تهیه و در عمل اجرا نمایند.

متذکر باید گردید که می توان حضور ایالات متحده - ایران، هندوستان - پاکستان و ناتو - سازمان امنیت جمعی در کار کنفرانس را بمثابة دستاورد و گام مثبتی در زمینه تلقی نمود. قبل براین، تجزیه و تحلیل وضعیت، این باور را تقویت می نمود که با خروج نیروهای بین المللی از اراضی کشور ما، مخالفان مسلح بیش از پیش تشجیع شده، به اقدامات تخریب کارانه متوسل گردیده و متفدین محلی و جنگ سالاران، نافرمانی از مرکز را دامن خواهند زد. وضعیت طی ایام متذکره این واقعیت را برملا نمود که به مشکل بتوان اردوی ملی و نیروهای امنیتی کشور را با وجود حمایه های مادی و معنوی نیروهای ایساف سرپا نگهداشت. چنانچه بارک اوباما رئیس جمهوری سابق ایالات متحده طی اجلاس سران ناتو اظهار داشت که الی مدت معینی بتعداد ۶۸ هزار نفر از کارکنان نظامی آن کشور در افغانستان باقی خواهند ماند که تنها در صورت نیاز، در عملیات های محاربوی با نظامیان افغان مشارکت خواهند ورزید.

با در نظر داشت واقعیت های جامعه افغانی، دلایل محکمی وجود دارد که در مورد مصرف بجا و بموقع مبالغ مالی در نظر گرفته شده، شک و تردیدهایی به میان آید. با وجود اینهمه موضوعات گفته آمده، متأسفانه مخالفت ها و ضد و نقیض گویی ها در مناطق جنوبی و جنوب شرقی کشور همچنان تداوم حاصل نمود.

در اینجا قابل تذکر پنداشته می شود که مسأله جلب علاقمندی کشورهای منطقه به امور مربوط به کشور ما را بخوبی می توان در اظهارات مقامات دولتی درکابل مشاهده نمود، همچنان طرح های سیاسی و اقتصادی مطرح در مقیاس منطقه نیز قابل توجه و در خور تأمل می باشد. مسأله و موضوع قابل تذکر

از جمله یکی هم مسأله اشتراک مساعی کشورهای همجوار افغانستان در امر حل و فصل اوضاع پیچیده و غامض کشور ما در محدوده خاصی می باشد که مورد تردید ایالات متحده نیز قرار نمی گیرد. این مسأله قابل تذکر پنداشته می شود که کشورهای عضو سازمان همکاری های شانگهای، نگرانی جدی خویش را ناشی از تهدیدات جدی بنیادگرایی قومی - مذهبی، جدایی طلبی، تروریسم و تجارت مواد مخدر و جنایات سازمان یافته از اراضی افغانستان علیه منافع مشترک خویش ابراز داشته و بیش از پیش در حل و فصل صلح آمیز و آبرومندانه قضایای کشور ما تأکید بعمل می آورند.

در اجلاس سران سازمان همکاری های شانگهای در پکن، فیصله بعمل آمد که در محدوده سازمان، عمده ترین مرکز مبارزه علیه تروریسم، تولید و قاچاق مواد مخدر و مقابله علیه جرایم سازمان یافته تشکیل گردد تا وظایف کلی مبارزه و تلاش پیگیر علیه فعالیت ها و اقدامات تروریستی و علیه کشت، زرع و قاچاق مواد مخدر را تداوم بخشند. این مسأله جداً قابل تأمل می باشد که پیشنهادات اعضای سازمان امنیت جمعی، در نوع خود بمثابة اصل بکارگیری تجربیات سازمان در عرصه انجام فعالیت های قاطع و اقدامات سازنده علیه جریان ها و منابع مالی موجود که ممد فعالیت های قاچاقبران مواد مخدر می باشد، بمثابة وظایف سازمان امنیت جمعی محسوب می گردد، اما با وجود همه تلاش های پیگیر و بی امان سازمان یادشده، از جانب ایالات متحده و ناتو در زمینه کوچکترین اقدامی صورت نگرفته و تحرک لازم در زمینه از جانب آنها بمشاهده نرسید. بهمین مناسبت، در کنفرانس بین المللی در مورد متذکره که در کابل گشایش یافت، این مسأله تذکر داده شد که چنین موضعگیری و اشنگتن و متحدینش در عمل، باعث تقلیل اثرگذاری و موثریت فعالیت ها و تلاش های انجام شده سازمان ملل می گردد که عملاً در جامعه بین المللی از اهمیت شایانی برخوردار می باشد.

این واقعیت نباید فراموش خاطر ما گردد که یکی از جمله اجزای مهم فعالیت ها در عرصه حل و فصل صلح آمیز قضایای کشور ما را بصورت قطع، بسط و گسترش همکاری های تخنیکی - اقتصادی سایر کشورهای علاقمنده، بخصوص همکاری های دوجانبه کشورهای همجوار و معاونت ها و مناسبات چند جانبه سایر کشورهای منطقه تشکیل می دهد. حکومت دول عضو سازمان همکاری های شانگهای و همچنان ناظران آن، مسأله کمک به کشور ما را با جدیت دنبال خواهند نمود تا بیش از پیش زمینه های ایجاد، تقویه و بسط و گسترش زیربنای های مادی و اقتصادی و استفاده بهینه از امکانات داخلی کشور، مساعد و مهیا گردد. مسأله قابل ذکر، از جمله یکی هم توجه به اهمیت انجام کارکردها بمنظور پشتیبانی از سعی و تلاش حاکمیت کنونی کشور ما بخاطر تحکیم وضع و ایجاد ثبات پایدار سراسری در افغانستان می باشد.

قابل یادآوریست که در شرایط و اوضاع و احوال کنونی، در ارتباط با مسایل موجود در کشور ما میان مسکو و واشنگتن دیدگاههای متفاوت و جدی ستراتیژیک به قضایا اصلاً موجود نمی باشد، در مورد سوالات و مسایل تاکتیکی (از قبیل چگونگی پیشبرد و تداوم مبارزه علیه انتقال و قاچاق مواد مخدر و چگونگی برخورد با "طالب" ها در سطح جامعه) اما اقدامات کشورهای متذکره مشمول رویکرد های متفاوتی می باشد. همزمان با آن، قدرت های دوگانه فوق در منطقه وسیع شرق میانه، شرق نزدیک و آسیای میانه مصروف تقابل و رویارویی با یکدیگر می باشند. با مطالعه و بررسی معضلات موجود در کشور و فراهم آوری زمینه های منطقی حل و فصل آن، در قبال کشورهای همجوار بمفهوم وسیع کلمه و در قبال کشورهای منطقه بمفهوم محدود کلمه، حل و فصل جدی و همه جانبه مسایل متذکره بمثابة رسالت و مسوولیت قابل ذکر مطرح می باشد، در زمینه یادشده قبل از همه میان کشورهای متذکره بمنظور دستیابی به هدف مشترک باید اجماع سیاسی بمیان آید.

کارشناسان امور و دست اندرکاران مسایل مربوط به کشور ما در نهایت امر، به این نتیجه رسیده اند که وسعت دامنه فعالیت های سازمان همکاری های شانگهای در کوتاه مدت نه تنها باعث تقویه پوتانسیل سازمان متذکره گردیده بلکه زمینه ارتقای حیثیت بین المللی آنر نیز مساعد و مهیا می گرداند.

که بدینترتیب، بصورت موثری قادر خواهد گردید تا علیه موجبات بی ثباتی در منطقه به اقدامات مقتضی متوسل گردیده و با اشتراک مساعی، زمینه ها و امکانات تطبیق عملی برنامه اقتصادی ملی و فراملی را قبل از همه در عرصه های ترانسپورت، صنعت برق و همچنان ساخت و ساز و انتقال گاز ترکمنستان از طریق افغانستان به پاکستان و هندوستان و همچنان سلسله طرح ها و اقدامات عدیده دیگر عملی نمایند، اقدامات و طرح هایی در زمینه رویدست گرفته شده و کار ساخت و ساز بعضی از آنها نیز آغاز گردیده که با به ثمر رسیدن و اكمال پروژه های مندرکه، مصالح سیاسی و منافع اقتصادی کشورهای شریک در آنها نیز تأمین می گردد.

با در نظر داشت تقویت مناسبات همکاری با افغانستان، زمینه اتخاذ تصمیم در مورد حل و فصل قضایای کشورما بیش از پیش مساعد و مهیا خواهد گردید. موشگافی مسایل موجود و بررسی معضلات موجود در متن جامعه ایجاب می نماید تا نحوه موضعگیری کشورهای همجوار و دول کشورهای منطقه، بخصوص در اوضاع و احوال کنونی بیش از پیش معین و مشخص گردد. قابل یاددهانی پنداشته می شود که با در نظر داشت مشخصات وضعیت کنونی در سطح منطقه بمثابه یک کل، کشور چین بیش از پیش علاقمند بسط و گسترش همکاری های دوجانبه میان دو کشور گردید که از جمله می توان عقد معاهده دوستی و حسن همجواری، ایجاد مساعدت در زمینه مالیات های حمایتی و ایجاد سهولت در امر ورود کالاهای افغانی و همکاری هایی در عرصه زراعت را در زمینه نام برد. با شراکت مستقیم کشور چین، در کشورما مطابق مفاد قراردادهای قبلی، جاده های موثر تر و اعمار گردیده و در عرصه ساخت و ساز نیز به ایجاد ساختمان های شفاخانه ها، مکاتب و ایجاد شبکه تلفونی دیجیتال در کابل مبادرت ورزید، کشور چین مبلغ ۱۵۰ میلیون دالر را در زمینه رشد منابع انرژی و آبیاری زمین های زراعتی اختصاص داده و افغانستان را از پرداخت قروض (مبلغ ۲۰ میلیون دالر) معاف نمود. در کشور چین، کادر های نظامی و ملکی کشورما مصروف آموزش و فراگیری علوم می باشند. در افغانستان در عرصه های مختلف، شرکت ها و موسسات خورد و کوچک کشور چین نیز مصروف فعالیت می باشند. از جمله عمده ترین اقدامات و سهمگیری چین در کشورما را می توان بررسی، مطالعه و سروی استخراج مس عینک واقع در ولایت لوگر کشور را که در نوع خود، بزرگترین معدن مس جهان می باشد، نامبرد که در آن از صد هزار شغل و ایجاد مسکن و زیرساخت های بودوباش سخن گفته می شود، همچنان بمنظور انتقال مس استخراجی به چین، کشور اخیرالذکر متعهد به تأسیس و ایجاد شبکه راه آهن با کلیه ملحقات آن گردیده است. قرار اطلاعات موجود، کشور یادشده، مبلغ ۲ میلیارد دالر سرمایه گذاریدر معدن مندرکه را نیز بر عهده گرفته است.

نباید فراموش نمود که بمنظور حل و فصل چالش های موجود و رفع اینهمه مخاصمات و ضد و نقیض گویی های موجود در کشور عزیزما، ضرورت طرح و انتخاب راهای حل مورد پذیرش طرف های درگیر، بررسی رویکردهای مختلف و متنوع اما در زمینه واحد و یگانه (ایجاد صلح و امنیت در کشور) در دستور روز قرار دارد. در واقعیت امر، اوضاع و شرایط و درعین زمان، امکانات و زمینه ها با سرعت در حال تغییر می باشند، متغیرهای سیاسی در زمینه را با در نظر داشت اوضاع منحصر بفرد کشور باید مورد محاسبه قرار داده، عوامل ایجاد و پیدایش "خطر" و "تهدید" را در نطفه خاموش نمود، منافع حیاتی کشور و مصالح علیای مردم میهن عزیز را در صدر وظایف قرار داده و در زمینه ثبات سیاسی و ایجاد رفاه اقتصادی در آینده قابل پیشبینی در کشور همت گماشت. در نهایت امر و بمثابه کلام نهایی متذکر باید گردید که ضد و نقیض گویی ها در آغاز سده ۲۱ در کشور بمثابه پدیده ای محسوب گردیده که دارای چندین لایه بوده و می توان آنرا منعکس کننده مخاصمت ها و برخوردهای داخلی قدیمی نژادی- سیاسی و مبارزه کشورهای همجوار بمنظور هژمونی منطوقی و تأمین نظارت و کنترل بر اقلیم ژئوپولیتیکی مهم و با اهمیت آن، بر منطقه ای که به محل رقابت های فرهنگی و تمدنی مبدل گردیده، بشمار آورد. محور اصلی برخورد و مناقشه در محدوده کشورما، در

اقدامات و تحرکات جامعه بین المللی نهفته بوده که عمدتاً در برگیرنده دول کشورهای اروپایی و اقیانوسیه عضودر بلاک نظامی- سیاسی ناتو و کشورهای که به آنها پیوسته اند و در واقع بمثابة پاسخ مناسب به عملیات تروریستی ۱۱ سپتامبر سال ۲۰۰۱ در ایالات متحده و به کلیه شبکه های فراملی رادیکالیسم اسلامی که بگفته آنها در اراضی افغانستان اخذ موقعیت نموده بودند، پنداشته می شود.

مرکز ثقل این تضاد و ضدیت را نیروهای مسلح اردوی ملی (و درکنار آنها نیروهای ناتو) از یکجانب و از جانب دیگر نیروهای رادیکالیسم اسلامی (که با شبکه "القاعده" در ارتباط می باشند) تشکیل میدهند.

مبارزه و نبرد میان نیروهای متذکره در عرصه های مختلف داخلی در کشور از جمله در عرصه های نظامی- سیاسی، دیپلماتیک، اجتماعی- اقتصادی، قومی- فرهنگی و غیره همچنان جریان دارد.

جنگ و برخوردهای مسلحانه، قربانی های بیشمار اهالی ملکی و همچنان کشته و زخمی شدن نظامیان افغانستان و خارجیان را سبب گردیده، مبالغ هنگفت پولی در این بیراهه بکار رفته و برفضای روابط بین المللی نیز اثرات بس ناگواری به جا گذاشت. برخوردها و مناقشات روان درکشورما، به نحوی از انحا بر کشورهای همجوار نیز تأثیر گذار واقع گردید، همچنان این مسأله قابل تذکار پنداشته می شود که چگونگی سیر حوادث در کشورما، بر بخش ها و جوانب دیگر مخاصمات از جمله در شرق میانه و شرق نزدیک، در آسیای مرکزی، قفقاز، در شمال افریقا و در مجموع در تمامی کشورهای "جهان اسلام" که بنحوی از انحا به رادیکالیسم اسلامی آغشته اند، نیز تأثیرات مشخصی بجا اشد.

چگونگی وضعیت کلی و عمومی افغانستان در آغاز سده ۲۱ بصورت یک کل، اقدامات و عملکرد های جامعه بین المللی را که بصورت یک کل و در واقع پاسخ مناسبی به تحرکات تروریزم فراملتی می باشد، به تصویر کشید، تروریزمی که بمثابة تهدید و خطری به صلح و امنیت جهانی پنداشته می شود. با این وجود، مطالعه و تجزیه و تحلیل تجربه کشورما می رساند که نحوه پیشبرد و انجام فعالیت های محاروبی و موفقیت ها و عدم موفقیت های جامعه بین المللی در عرصه مبارزه و از میان برداشتن شبکه های فراملتی، تروریزم را به کانون خطر و تهدید برای جهان و جهانیان مبدل نموده است. برخی از یافته ها در حال حاضر، حاکی از آن می باشد که شماری از حاکمیت های سیاسی به صورت خودخواهانه از احساسات سیاسی موجود در برخی از کشورها بمنظور دستیابی به منافع و مصالح منحصر بفرد شان استفاده ایزاری می نمایند.

در نتیجه نخستین دهه موجودیت قوای بین المللی و انجام عملیلت نظامی تحت رهبری سازمان ملل بمنظور محو و نابودی تروریزم و تشدد گرایی در کشور، این واقعیت بر ملا گردید که صرف با اجرای اقدامات و انجام عملکردهای نظامی و جنگی نمی توان به حل و فصل و تصفیه حساب با تروریزم نایل گردید. در اینمورد طرح و انجام عملی مجموعه ایی از رویکردهای سیاسی، اطلاعاتی- تبلیغاتی، دیپلماتیک، اجتماعی- اقتصادی، فرهنگی- مذهبی و سلسله اصول و مقررات عدیده دیگر حتمی و لازمی بنظر می رسد. نباید فراموش نمود که طی نخستین دهه موجودیت قوای خارجی در کشورما، بحران در مجموعه سیاست و عملکرد فشارنظامی بر "طالب" ها سبب گردید تا اداره ایالات متحده و نیروهای بین المللی در صدد جستجوی راهای دیگر حل و فصل قضایای کشورما گردند. در ارتباط با مسأله فوق، مسایل و سوالات متعددی درباره عواقب سیاست جدید ناتو هم برای سیاست جهانی و هم برای افغانستان مطرح بحث قرار گرفت. آیا امکانات حل و فصل سیاسی مسأله با استفاده از راهای و وسایل زودرس امکان پذیر به نظر می رسید؟ ویا ستراتیژی جدید سبب تشدید درگیری ها خواهد شد که نه تنها باعث پیچیدگی اوضاع داخلی کشور شده بلکه معضلاتی را برای مجموعه سیستم بین المللی نیز ببار خواهد آورد. مجدداً قابل تذکار میباشد که رسالت همه درجهت واحدی سیرمی نماید و آن عبارت از ختم جنگ و پایان بخشیدن به تشدد گرایی مذهبی می باشد که در نتیجه برای باشندگان منطقه یادشده زمینه و امکانات انتخاب مسیرتأمین صلح و امنیت و ایجاد رفاه و خوشبختی را میسر و مهیا می نماید.

بیست و نهم ماه اپریل سال دو هزار و هفدهم